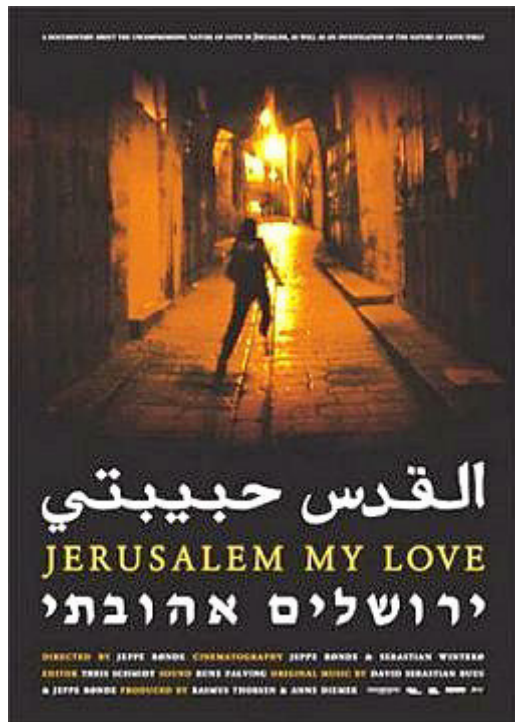

International festival for Dokumentar- og Animationsfilm i Leipzig, 19.-24. oktober 2004

Dokumentarfilm i verdensklasse!

Den danske film "Jerusalem min elskede" vandt en stor pris

Den unge danske filmproducer Jeppe Røndes film "Jerusalem min elskede" vandt den internationale jurys pris som den mest talentfulde film på festivalen. Filmen er en selvbiografisk skildring af den unge Jeppe's kamp med troen på Gud. Filmen udspiller sig inden for rammerne af en hypnose. Jeppe har mistet sin tro, men ønsker at finde den igen. Han rejser til Jerusalem. Her møder han tre forskellige profeter, en kristen, en jødisk og en muslimsk. Disse prøver at overbevise Jeppe om deres religiøse tro alle tre ud fra en udogmatisk tilgang til troen. Jeppe's møde og hans samtaler med disse profeter skildres meget intenst og præcist. Filmen lader spørgsmålet om hvorvidt Jeppe finder sin tro igen, stå delvist åbent. Dette gør den meget egnet som debatfilm i sammenhænge, hvor der føres samtaler om tro.

Filmen forventes at blive vist på DR2 i påsken 2005. Denne film er første del af en trilogi om temaet tro, håb og kærlighed. Med prisen fulgte 10.000 Euro, som er øremærket til finansieringen af det næste filmprojekt i trilogien.

Når man har deltaget i en festival med Dokumentarfilm af høj kvalitet, kommer det til at stå ret klart for en, at dokumentarfilm fortjener større opmærksomhed. De fortæller om det virkelige liv på en måde, der kan være både oplysende, rystende og spændingsmættet. Samtidig kan de være morsomme, bevægende og fremragende kunstværker. Disse elementer er vigtige for dokumentarfilmmageren at have in mente, når han eller hun skriver drejebog om det tema, der skal belyses, eller den historie, der skal fortælles. På Leipzig-festivalen kunne man se adskillige film, der kunne fortjene lige så stor opmærksomhed, som de mest berømmede spillefilm får.

Blandt de film, der fortjener betegnelsen "Verdensklasse" bør først og fremmest nævnes Katarina Peters' film: "Am seidenen Faden". En selvbiografisk film om hendes ægtefælle musikeren Boris Baberkoff, der for nogle år siden pludselig blev ramt af en svær hjerneblødning. Hans stædige kamp for at vende tilbage til livet med sin elskede musik – og til livet med Katarina. Men også – og måske især – en film om Katarinas kamp for Boris, og hendes kamp med sig selv igennem deres sejre og nederlag, og gennem depressioner og håb. En fremragende film, der rejser spørgsmål om kærlighed og had, liv og død, ansvar og skyld. Filmen blev belønnet med ikke mindre end fire priser ved festivalen.

Kirke og Film Festivalrapport

En amerikansk/koreansk produceret film med titlen "And thereafter" skildrer med stor præcision og høj intensitet et eksempel på den skæbne, der blev mange koreanske kvinder til del, da de efter koreakrigen giftede sig med amerikanske soldater og bosatte sig i USA. Mange af disse kvinder har fået et miserabelt liv i et familiemønster, de ikke var i stand til at leve sig rigtigt ind i, og i en kultur og et samfund, de ikke forstod. I Amerika regnes de for fremmedelementer og i Korea regnes de for horkvinder. Filmen er et fremragende eksempel på, hvordan dokumentarfilm kan trænge ind til nerven af en livsskæbne.

I en lidt anden boldgade, den politiske og kommercielle, er den Tjekkiske film "The Czeck Dream". Her skildres med stor humor, hvordan to filmproducere med alle reklamebranchens og kommercialismens midler opreklamerer et nyt supermarked til åbning den 31. maj 2003. Alle sejl er sat til med støtte fra bl.a. det tjekkiske kulturministerium. Løbesedler og bandereklamer lokker med spændende og billige åbningstilbud. På åbningsdagen står tusinder af forbrugere klar, direktøren byder velkommen og klipper snoren over. Folk styrter frem mod det nye Supermarkeds facade for at opdage, at det kun er en facade- altså et bluffnummer. Undervejs i filmen antydes der politikernes lovprisning af de kommende og tillukkende forbrugermuligheder i EU. Det giver den tolkningsmulighed, at filmproducerne vil fortælle, at EU er et bluffnummer.

Udover Jeppe Røndes film, var der også en anden dansk dokumentarfilm på festivalen, som også fortjener betegnelsen "verdensklasse".

Max Kestners film "Nede på jorden" er en skildring fra fabrikken Viking i Esbjerg, hvor man producerer redningsudstyr. Man følger et team af mænd og kvinder på deres arbejdsplads og undertiden også i private relationer. De bliver varskoet om, at firmaet vil bygge en fabrik i Østen, og at der efter nytår muligvis vil blive tale om afskedigelser. I en fremragende skildring af den vestjyske omgangsform, hvor der ikke vises mange følelser, ser vi hvordan deres angst og frustrationer omkring de forestående fyringer søges fortrængt med forberedelserne til den forestående julehøjtid. Kun lejlighedsvis kommer "fyringsrunden" på dagsordenen. Dagligdagen går med snak og drillerier i en forrygende morsom jargon, der måske kun forstås rigtigt af en jyde. Men i filmen skildres "undertonerne" med en hårfin balance. Filmen vil af mange nok nærmest opfattes som en spillefilm. Og den er også lige på kanten. Men autenciteten skulle være god nok. Og det tjener virkelig instruktøren til ros.

Selv om filmen ingen priser vandt, blev den meget rost af mange festivaldeltagere. Og den fik også rosende omtaler i den tyske presse.

Arne Kristoffersen